

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/199/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219200418
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3219200418.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu A., proti žalovaným 1/ L., 2/ O., obaja trvale bytom N., o zaplatenie 18.025,18 Eur s príslušenstvom na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 05.septembra 2019 č. k. 5Csp/14/2019 - 87 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovaným **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 05.septembra 2019 č. k. 5Csp/14/2019 - 87 súd prvej inštancie uložil žalovaným zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 9 586,68 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9 710,12 eur od 23.02.2019 do 13.03.2019, zo sumy 9 666,88 eur od 14.03.2019 do 22.03.2019, zo sumy 9 586,68 eur od 23.03.2019 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 9,16 eur, a to všetko do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovaným zaplatiť mu spoločne a nerozdielne istinu 18.025,18 eur, úrok 610,39 eur, úrok z omeškania 9,16 eur, úrok 10,49 % ročne z istiny 18 025,18 eur od 23.02.2019 do 13.03.2019, z istiny 17 981,94 eur od 14.03.2019 do 22.03.2019, z istiny 17 901,74 eur od 23.03.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny 18 025,18 eur od 23.02.2019 do 13.03.2019, z istiny 17 981,94 eur od 14.03.2019 do 22.03.2019, z istiny 17 901,74 eur od 23.03.2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 610,39 eur od 23.02.2019 do zaplatenia, nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 75,- eur a náhradu trov konania. Rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným úver vo výške 25.000,- eur. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver v 105 splátkach vo výške 368,57 eur. Uzatvorená zmluva obsahuje výšku fixnej úrokovej sadzby 10,49 % ročne. Táto sadzba však nie je úrokovou sadzbou daného spotrebiteľského úveru a nezodpovedá parametrom uvedeným v zmluve. Úver mal byť splatný v 105 mesačných splátkach po 368,57 eur, čomu zodpovedá celková čiastka 38 699,85 eur, ročná úroková miera 5,12 % a RPMN 11,31 %. Zmluva tak neobsahuje skutočnú úrokovú sadzbu poskytnutého úveru a nedostatok tohto údaju má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Konštatoval, že zmluva neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona, t. j. úrokovú sadzbu daného spotrebiteľského úveru. Ďalej konštatoval, že v zmluve je uvedená hodnota RPMN 11,01 %, no skutočná hodnota RPMN poskytnutého úveru je 11,31 %, čiže vyššia. V zmluve je tak hodnota RPMN uvedená v neprospech spotrebiteľa a aj z tohto dôvodu sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže istina poskytnutého úveru bola 25.000,- Eur a žalovaní uhradili sumu 15.413,32 eur, sú povinní uhradiť už iba 9 586,68 eur, na čo ich zaviazal. Pokiaľ ide o doručenie výzvy na predčasné splatenie žalovaným a tvrdenie žalobcu,

že úver sa na jej základe stal splatným dňa 22.02.2019, tak tieto tvrdenia žalobcu neboli sporné a celá istina úveru sa stala splatnou na základe výzvy žalobcu dňa 22.02.2019 a od nasledujúceho dňa, t. j. od 23.02.2019 sú žalovaní v omeškaní, a preto od tohto dňa patrí žalobcovi úrok z omeškania. Úrok z omeškania vyčíslil v sume 9,16 eur, a to sadzbou 5 % ročne. Keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, nemá žalobca nárok na riadne úroky a poplatky, ktorými sú aj poplatky za upomienky a poistenie a všetky doterajšie platby žalovaných je potrebné započítať výlučne na istinu. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. Vec právne posúdil podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, § 9 ods. 2 písm. i/ a k/, § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), § 53 ods. 9, § 563, § 565, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.

2. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobe vyhovel v celom rozsahu. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. K tvrdeniu súdu, že RPMN bola dohodnutá v zmluve nesprávnej výške 11,01% namiesto správnej 11,31% a že zmluva neobsahuje správnu úrokovú sadzbu daného spotrebiteľského úveru, uviedol, že z odôvodnenia rozsudku nie je zistiteľné, ktoré konkrétne zákonné ustanovenie a akého právneho predpisu sa stalo základom záveru súdu. Súd podľa neho svoj názor vecne ani právne bližšie nešpecifikoval. Rozsudok nikde vo svojej časti neobsahuje bližšie odôvodnenie tvrdenia súdu o nesprávnej výške RPMN a ani konkrétny výpočet súdu, na základe ktorého dospel k záveru, že RPMN v zmluve je uvedená v nesprávnej výške a rovnako absentuje aj bližšie zdôvodnenie nesprávnosti úrokovej sadzby v zmluve. Vzhľadom na to dal do pozornosti konštantnú judikatúru vo vzťahu k náležitému a správne odôvodňovaniu súdnych rozhodnutí. Žalobca trval na tom, že výpočet RPMN uvedený v úverovej zmluve je správny a v súlade so zákonom. Výpočet RPMN bankou vychádza z predpísaného vzorca a zohľadňuje presný dátum čerpania prostriedkov, aj prípady, kedy dátum splátky prípadne na deň pracovného pokoja, pri ktorých sa dátum reálnej splátky časovo posúva na neskorší pracovný deň, čo môže podľa neho spôsobiť nesúlad vo výpočte oproti výpočtom, na základe ktorých súd dospel k záveru, že RPMN mala byť v zmluve o výške 11,31%. Rovnako tiež tvrdenie súdu o tom, že v zmluve absentuje údaj o úrokovej sadzbe, je nepravdivé. Zmluva v článku 2 obsahuje prehľadnú, jasnú a zrozumiteľnú úpravu podmienok a parametrov úveru. Namietal tvrdenie súdu, že dohodnutá úroková sadzba nie je úrokovou sadzbou úveru a nezodpovedá parametrom uvedeným v zmluve, pretože mu nie je známe, na základe akých konkrétnych skutkových a právnych skutočností dospel súd k uvedenému záveru. V zmluve je podľa neho rovnako správne uvedená aj celková čiastka, ktorú musí zaplatiť spotrebiteľ. Táto suma zodpovedá násobku počtu splátok (105) a výšky splátok (368,57 eur), t.j. 38.699,85 eur.

3. Žalovaní sa k odvolaniu nevyjadrili.

4. Krajský súd ako súd odvolací najskôr vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v časti napadnutej odvolaním žalobcu podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie, dospel k správny skutkový záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. naň v plnom rozsahu poukazuje.

6. Odvolací súd súhlasí s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie so záverom o nesprávnosti údajov RPMN v zmluve v neprospech spotrebiteľa a s aplikáciou § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. na danú vec.

7. K rozhodnej odvolacej námietke žalobcu o nepreskúmateľnosti tohto záveru súdu prvej inštancie z dôvodu, že rozsudok vo svojom odôvodnení neobsahuje použitý výpočet RPMN, odvolací súd uvádza,

že súd prvej inštancie v odseku 4 odôvodnenia rozsudku uviedol, že na pojednávaní, ktorého sa žalobca nezúčastnil, vykonal listinný dôkaz - výpočet RPMN. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 05.09.2019 vyplýva, že na pojednávaní súd vykonal dôkaz listinou - „výpočtom RPMN z č.l.83-84“. Na uvedených číslach listu spisu sa nachádza výpočet RPMN na základe internetovej kalkulačky zverejnenej na stránke <https://ekonomika.sme.sk> (vložené údaje: výška úveru 25.000,- eur, splátka 368,57 eur, 105 mesiacov splácania a interval mesačne) a výpočet ročného úroku a RPMN pri pôžičke na základe internetovej kalkulačky zo stránky <https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka> (vložené údaje: suma pôžičky 25.000,- eur, suma splatenia 38 699,85 eur a 105 mesiacov splácania). Odvolací súd uznáva, že súd prvej inštancie mohol v odôvodnení rozsudku dané listinné dôkazy rovnako konkrétne popísať, nejde však o vadu konania resp. nedostatok rozsudku, ktorý by mal za následok porušenie práva strany sporu na odôvodnenie rozsudku, pretože v odôvodnení súd uviedol údaje - parametre vložené do výpočtu (viď ods. 5 odôvodnenia) a výsledky predmetných výpočtov, ako aj ich označenie súhrnným názvom „výpočet RPMN“. Predovšetkým však súd prvej inštancie nariadením pojednávania a riadnym a včasným predvolaním žalobcu vytvoril žalobcovi priestor, aby sa s použitým dôkazom- výpočtom RPMN oboznámil. Nič nebránilo žalobcovi, aby sa pojednávania, na ktorom boli predmetné dôkazy vykonané a výpočet RPMN oznámený, zúčastnil prípadne, aby nahliadol do spisu a konkrétnosti daného dôkazu zistil, najmä keď ide o osobitný druh sporu s ochranou slabšej strany. Ak by sa žalobca pojednávania zúčastnil, mohol na súde prvej inštancie uplatniť príslušné procesné prostriedky (skutkové tvrdenia, dôkazy resp. návrhy na vykonanie dôkazov, námietky, právne závery a argumenty, vysvetlenia), ktoré v rozpore s procesným poriadkom uplatnil až v odvolaní (tvrdenie o nesprávnosti výpočtu RPMN).

8. K žalobcovej námietke o predpokladanej nesprávnosti vložených údajov do výpočtu RPMN z dôvodu nezohľadnenia osobitnej situácie pripadnutia dátumu splátky na deň pracovného pokoja a následného posunu splátky na neskorší pracovný deň, odvolací súd uvádza jednak, že uvedené argumenty mal žalobca, ako už uviedol v predchádzajúcom odseku, uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (predložiť súdu presný výpočet RPMN, ako vykonal v zmluve), jednak, že žalobca ani v odvolaní neoznačil (a ani sa odvolaciemu súdu nepodarilo vlastnou prieskumnou činnosťou z predložených dôkazov zistiť) ustanovenie zmluvy vrátane obchodných podmienok, z ktorých by uvedené prihladnutie na posunutie dátumu splátky vyplývalo.

9. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené. Odvolací súd zo všetkých vyššieuvedených dôvodov súhlasí so záverom súdu prvej inštancie o nesprávne uvedenej výške RPMN v zmluve v neprospech spotrebiteľa, ktorá sama osebe postačuje pre posúdenie úveru ako bezpoplatkového a bezúročného (§ 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z.), a to aj bez ohľadu na správnosť záveru o úrokovej sadzbe úveru. Z dôvodu nadbytočnosti sa už odvolací súd osobitne otázke úrokovej sadzby nevenoval.

10. Preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietavej časti potvrdiť.

11. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

12. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaní boli v odvolacom konaní úspešní, a preto im v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplynuli žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalovaných v zmysle § 251 C.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že im náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

15. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).